

**SANDER
VERANDER**

Colofon

ISBN: 978 94 6365 913 0

1e druk 2026

© 2026, Arjan Kim

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Drukwerk: CSL digitaal B.V.

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

SANDER VERANDER

ARJAN KIM

SANDER

SOFIE

TIM

EVEN VOORSTELLEN

PAPA

MAMA

OPA

JUF MAAIKE

HET PAARSE LICHT

Met een reuzensprong plofte Sander op de grote groene bank. Het was de plek in huis waar hij het allerliefste was. De bank stond voor het grote raam en lag vol zachte kussens. Sander was er elke dag te vinden, na schooltijd.

Het liefst tuurde hij, liggend tussen de kussens, naar buiten op zoek naar grappige wolken. Of hij keek de achtertuin in, waar altijd wel iets gebeurde.

Sander zag een paar musjes tikkertje spelen op het dak van de tuinschuur. De zon scheen fel en verwarmde zijn gezicht. Poes Jetje lag, zoals elke dag, op Sanders onderbenen en speelde met zijn tenen.

‘Mam, wat ga je doen?’ vroeg Sander terwijl hij net zijn neus in een stripboek had gestoken.

‘Ik loop even naar de burens lieverd, ik ben zo weer terug.’ Mama liep vanuit de huiskamer naar de keuken en opende de achterdeur.

‘Maar wat ga je daar doen, dan?’

‘Gewoon, even wat vragen nieuwsgierig mannetje. Ik ben zo weer terug.’

Sander zag mama langs het grote raam naar voren lopen.

‘Mam, mag ik wat drinken pakken?’ riep hij door het raam.

‘Dat doen we zo samen,’ riep mama terug. ‘Lees eerst maar even verder.’

Sander wist dat ‘even naar de burens’ vaak wat langer duurde.

Het geluid van mama’s voetstappen werd zachter. Hij zag nog net haar wapperende bloemetjesjurk de hoek om verdwijnen. En toen hij haar helemaal niet meer zag wist hij het. Dit is het moment!

Als een echte ninja sprong Sander van de bank en sloop naar de oude kast aan de andere kant van de kamer. De kast was groot en bruin en het was de lelijkste kast die hij ooit gezien had.

Maar, sinds afgelopen nacht wist hij dat de kast een groot geheim verborgen hield.

Toen Sander vannacht naar de wc moest, ontdekte hij namelijk iets, wat zijn leven voor altijd zou veranderen.

Net voordat hij de wc-deur open wilde doen, had hij onder de deur van de huiskamer een eigenaardig fel licht zien schijnen. Het licht was paars en scheen zo fel, dat het net leek alsof de vloer in de gang ook paars was.

Zonder een geluid te maken was hij op zijn tenen naar de huiskamerdeur geslopen. Hij had de deurkruk langzaam naar beneden gedrukt en de deur op een kier gedaan. Met ingehouden adem had hij heel voorzichtig om het hoekje gekeken. Daar zag hij zijn vader. Staand voor de kast. Maar nog belangrijker.

Hij zag nu ook goed het bijzondere paarse licht dat uit de lelijke kast kwam.

Zijn vader was zich een hoedje geschrokken toen hij Sanders twee nieuwsgierige ogen had ontdekt. Sander zag, hoe zijn vader met een rood aangelopen hoofd, vliegensvlug de deuren van de kast had dichtgegooid. Het paarse licht was meteen weer verdwenen.

‘Wat wat ... wat doe jij hier?’
had zijn vader geschrokken
gevraagd.

Sander antwoordde
dat hij moest plassen,
maar vroeg gelijk wat
voor bijzonder licht er uit
de kast kwam.

Papa had alleen maar ‘Oh
dat is niets jongen, helemaal
niets’ gezegd en met strenge stem geroepen dat
Sander direct weer naar bed moest. Sander was met
tegenzin weer terug naar zijn slaapkamer gegaan.

Het was overduidelijk dat zijn vader iets verbor-
gen hield en dat Sander er niets van mocht weten.
Hij baalde zo dat zijn vader een geheim voor hem
had, dat hij hard met een vuist op zijn kussen bokste.
In een geheim schrift dat hij onder zijn matras ver-
borgen hield, had hij met grote letters zijn ontdek-
king opgeschreven: **Papa heeft een geheim. Hij
doet raar. Ik mocht iets niet zien. Maar wat
niet? Het zit in de kast. Morgenmiddag ga ik
op geheime missie. Ik moet het weten!**

En nu was het dan zover. Ninja Sander liep nog vlug even naar het voorraam om te kijken of mama echt weg was. De kust was veilig.

Hij snelde terug naar de kast en opende de twee zware deuren. Het enige wat hij zag waren boeken, heel veel boeken. Maar toen hij nog eens heel goed keek, ontdekte hij op de hoogste plank iets geeks op de rug van één van die boeken. Het leek wel op een knopje.

Vlug schoof Sander een klein tafeltje naar de kast. Op het tafeltje plaatste hij een eettafelstoel. Hij zette één voet op de rand van de tafel en pakte de stoelzitting met twee handen vast. In één beweging zwiepte hij zijn andere been door de lucht en zette een knie op de stoelzitting. Gevolgd door zijn andere knie. Sander keek omhoog. Hij zag dat hij rechtop moest staan om in de buurt van het knopje te kunnen komen. Al wiebelend lukte het. Hij kon het knopje nu met zijn vingertoppen aanraken.

Sander liet een hand over de boeken glijden. Hij merkte direct dat er iets niet klopte. Behalve het knopje voelde hij alleen maar hout. En helemaal links voelde hij twee scharniertjes.

‘Het lijkt wel een deurtje,’ fluisterde Sander opgetogen.

Op het deurtje waren allemaal boeken geschilderd, waardoor het net leek alsof er echte boeken stonden.

Sander wreef met een hand over zijn inmiddels bezweet geraakte voorhoofd. Hij twijfelde: Zal

ik het deurtje open maken? En hoe boos zou papa worden als hij erachter zou komen?

Lang kon hij er niet over na denken. Mama kon elk moment weer terugkomen. Maar hij moest en zou weten wat er achter het deurtje zat.

Sander legde een hand op het deurtje. Hij kon zijn nieuwsgierigheid niet langer bedwingen. Hij ging op zijn tenen staan en trok aan het knopje. En toen, gebeurde er helemaal niets.

Sander snapte er niks van. Hij bestudeerde het deurtje nog eens goed. Al snel ontdekte hij nog iets. Onder het deurknopje zag hij een klein gaatje. Het had de vorm van een sleutelgat. Sander begreep dat hij een sleutel nodig had om het deurtje te kunnen openen.

Maar voor hij daarnaar op zoek kon gaan, gebeurde er plots iets met zijn benen. Sander werd overvallen door een bibberitusaanval!

